

ציוני דרך בחייו של יצחק רבין

א' באדר תרפ"ב – נולד בירושלים לרוזה ונחמיה רבין.	1 במרס 1922
תלמיד בבית הספר "בית חינוך לילדי עובדים" בתל אביב (עד 1935).	1927
תלמיד בבית הספר המחוזי בגבעת השלושה (עד 1937).	1935
תלמיד בבית הספר החקלאי "כדורי". לומד להשתמש בנשק.	1937
בעקבות סגירת בית הספר עובר לקיבוץ גינוסר ומשתתף שם בשמירה ובמארבים.	1938
מסיים את בית הספר "כדורי" כחניך מצטיין (1939).	1939
מצטרף להכשרה של הנוער העובד ברמת יוחנן.	1940
מצטרף ל"הגנה" ב־7 ביוני; משתתף בפעולת ניתוק חוטי טלפון בלבנון.	1941
קורס מפקדי כיתות ראשון של הפלמ"ח באלונים; אחרי הקורס מודריך לשדאות ולאקדח במחלקה הערבית של הפלמ"ח.	
קורס מפקדי מחלקות של הפלמ"ח בג'זערה.	1942
מפקד המחלקה המסייעת של פלוגה ו של הפלמ"ח.	1943
סגן מפקד הגדוד הראשון של הפלמ"ח; מפקד קורס מפקדי כיתות של הפלמ"ח בג'זערה.	1945
סגן מפקד הפעולה לשחרור המעפילים ממחנה המעצר הבריטי בעתלית באוקטובר; נפצע בתאונת דרכים בהכנת פעולה נגד הבריטים.	
נעצר יחד עם אביו בביתם בתל אביב במהלך ה"שבת השחורה" (29 ביוני); עצור חמישה חודשים במחנה המעצר הבריטי ברפיח; עם שחרורו מתמנה למפקד הגדוד השני של הפלמ"ח.	1946
קצין המבצעים של הפלמ"ח (מאוקטובר).	1947
מאפריל מפקד מטה "הראל"; מארגן שיירות לירושלים. משתתף עם כוחותיו במבצע "יבוסי" לכיבוש אזורים בירושלים ובסביבותיה; מיוני סגנו של יגאל אלון במטה מבצע "דני" בגזרת לטרון. באוגוסט מקבל דרגת סגן־אלוף.	1948
23 באוגוסט נישא ללאה שלוסברג.	
מספטמבר קצין המבצעים של חזית הדרום תחת פיקודו של יגאל אלון. משתתף במבצעי "יואב" ו"חורב" לשחרור הנגב והוצאת הצבא המצרי מגבולות ארץ־ישראל.	
בינואר–פברואר משתתף בשיחות שביתת הנשק בין ישראל למצרים ברודוס; מאוגוסט ממלא מקום אלוף מפקדת הדרום. מנובמבר מפקד בית הספר למפקדי גדודים (עד 1951).	1949
לידת בתו הבכורה דליה.	1950
ראש מחלקת מבצעים באגף המטה הכללי (עד דצמבר 1952).	1951
שנת השתלמות בבית הספר לקציני מטה של הצבא הבריטי בקמברלי.	1953
מינואר ראש אגף ההדרכה במטה הכללי בדרגת אלוף (עד אפריל 1956).	1954
לידת הבן יובל.	1955
מ־20 באפריל אלוף פיקוד הצפון (עד אפריל 1959).	1956
מ־28 באפריל ראש אגף המטה הכללי (אג"ם) (עד 31 בדצמבר 1963).	1959
מ־23 בינואר סגן רמטכ"ל וראש אג"ם (עד 31 בדצמבר 1963).	1961
מינואר רמטכ"ל (עד 31 בדצמבר 1967).	1964
10–5 ביוני רמטכ"ל מלחמת ששת הימים.	1967

מפברואר שגריר ישראל בארצות־הברית (עד מרס 1973).	1968
נבחר לכנסת השמינית ברשימת "המערך" (10 במרס 1973) ומכהן בכנסת עד יום מותו. שר העבודה בממשלת גולדה מאיר (עד התפטרותה ב־11 באפריל). ב־22 באפריל נבחר מטעם המערך למועמד המפלגה לראש ממשלה. מ־3 ביוני ראש ממשלת ישראל (עד 21 ביוני 1977).	1974
ב־16 וב־17 ביוני נפגש לכמה שיחות עם נשיא ארצות־הברית ריצ'רד ניקסון בעת ביקורו בישראל.	
ב־11 וב־12 ביוני נפגש לשיחות עם נשיא ארצות־הברית ג'רלד פורד. 1 בספטמבר הסכם ביניים בין ישראל למצרים על הסגת כוחות צה"ל משטחים ממזרח לתעלת סואץ והחזרת שדות נפט באבו רודס למצרים, הסכם שהוביל להידוק היחסים הביטחוניים עם ארצות־הברית.	1975
ב־3 ביולי מתקבלת בממשלתו החלטה על פעולה צבאית לחילוץ בני ערובה נוסעי מטוס "אייר פרנס" באוגנדה ("פעולת אנטבה", 3–4 ביולי).	1976
ב־7–8 במרס נפגש לשיחות עם נשיא ארצות־הברית ג'ימי קארטר. ב־7 באפריל מתפטר בעקבות גילוי חשבון דולרים בלתי חוקי של רעייתו בארצות־הברית; ב־21 ביוני העביר את ראשות הממשלה למנחם בגין שמפלגתו ("הליכוד") זכתה בבחירות לכנסת (17 במאי).	1977
מ־13 בספטמבר שר הביטחון בממשלת האחדות הלאומית (עד 1990).	1984
מ־12 ביולי ראש הממשלה, לאחר שמפלגת "העבודה" בראשותו זכתה בבחירות (23 ביוני).	1992
ב־13 בספטמבר חותם בבית הלבן עם יושב ראש אש"ף יאסר ערפאת, על הצהרת עקרונות להסכם עם אש"ף.	1993
ב־4 במאי חותם בקהיר עם יושב ראש אש"ף יאסר ערפאת על "הסכם עזה–יריחו" בדבר הקמת מנהל עצמי פלסטיני בשטחים אלו.	1994
ב־26 באוקטובר חותם עם המלך חוסיין על חוזה שלום עם ממלכת ירדן בטקס בערבה בהשתתפות נשיא ארצות־הברית ביל קלינטון.	
ב־10 בדצמבר זוכה עם שמעון פרס ויאסר ערפאת בפרס נובל לשלום.	
ב־28 בספטמבר חותם בבית הלבן עם יושב ראש אש"ף יאסר ערפאת על "הסכם אוסלו ב" שהרחיב את שטחי האוטונומיה הפלסטינית בגדה המערבית.	1995
י"ב בחשוון תשנ"ו, נרצח מיריות מתנקש יהודי בתום עצרת למען השלום בכיכר מלכי ישראל בתל אביב.	4 בנובמבר 1995